

7.Nyom.760/2024.

„ANONIMIZÁLT!”

HATÁROZAT a feljelentés elutasításáról

A hivatali visszaélés büntette miatt a feljelentő által tett feljelentést – mivel a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény –

e l u t a s í t o m .

A határozatot a feljelentő részére azzal kézbesítem, hogy ellene panasznak nincs helye, azonban a kézbesítést követő egy hónapon belül felülbírálati indítványt nyújthat be a határozatot hozó ügyészségen.

A felülbírálati indítvány benyújtására nyitva álló határidő elmulasztása esetén igazolásnak nincs helye.

A felülbírálati indítványt előterjesztő személy jogi képviselete kötelező. A felülbírálati indítványt előterjesztő személy az írásbeli felülbírálati indítványát, bejelentését, észrevételét és egyéb indítványát kizárólag jogi képviselője útján, az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint nyújthatja be. A nem jogi képviselő útján, nem az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint benyújtott írásbeli indítvány hatálytalan.

A felülbírálati indítványt meg kell indokolni és ahhoz a felülbírálati indítványt előterjesztő személy csatolhatja a rendelkezésére álló, az indítványozó álláspontja szerint az ügyben bizonyítandó tény bizonyítására alkalmas adatokat, iratokat, nyilatkozatokat.

Amennyiben sem a feljelentő, sem a sértett nem nyújt be felülbírálati indítványt, az ügyészség intézkedik az anonimizált határozat és ügyiratjegyzék közzétételéről. Ha a nyomozást más személy eredményes felülbírálati indítványa alapján elrendelik, az eljárás későbbi esetleges megszüntetése esetén a korábban felülbírálati indítványt be nem nyújtó sértett és feljelentő az eljárást megszüntető határozattal szemben panasszal nem élhet, ismételt felülbírálati indítványt nem terjeszthet elő, vádindítványt nem nyújthat be.

Az eljárásban a felülbírálati indítványt előterjesztő személy költségkezdmény iránti kérelmet nem terjeszthet elő.

INDOKOLÁS

A feljelentő feljelentést tett a kerületi bíróságon szolgálatot teljesítő bíró magatartását sérelmezve. A feljelentésben foglalt tényállás lényege szerint az ítéletábla ellen, közérdekű adat kiadása iránti perben tartott tárgyaláson eljáró bíró a tárgyalási jegyzőkönyvben azt rögzítette, hogy „A bíróság rögzíti, hogy a jegyzőkönyvezés közben a felperes feláll és telefonját bújva a bíróság előtt áll meg.”, amely a feljelentő álláspontja

szerint hamis, lejárató módon tünteti fel azt a tényt, hogy ő csak a telefonján indított mobil parkolást kívánta bemutatni a bírónak. Sételmezi továbbá, hogy a bíró annak ellenére rekesztette be a tárgyalást, hogy a feljelentő jelezte, vannak további észrevételei, indítványai.

A feljelentő álláspontja szerint az eljáró bíró cselekménye túlmutat a trehányságon, tudatos hátrányokozást, hivatali visszaélést valósított meg.

A feljelentésben előadottak tartalmilag a bíró vonatkozásában hivatali visszaélés büntette miatt tett feljelentésként voltak értékelhetők.

A Btk. 305. §-ának a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettét az a hivatalos személy követi el, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon, vagy jogtalan előnyt szerezzen, hivatali kötelességét megszegi.

A hivatali visszaélés büntette megállapításának nemcsak a hivatali kötelesség megszegése, mint elkövetési magatartás megvalósítása, hanem az említett jogellenes célzatok megléte is feltétele.

A feljelentő ezzel szemben az általa előadottakkal lényegében a fentiekben hivatkozott polgári peres eljárásban első fokon eljáró bírónak a jegyzőkönyvezés körében tett intézkedését sételmezi, azt kifogásolva, hogy az adott cselekmény értékelésével és annak jegyzőkönyvben történt rögzítési módjával nem ért egyet, ez az a cselekmény, amely a feljelentés szerint túlmutat a trehányságon, tudatos hátrány okozást, hivatali visszaélést valósít meg. A feljelentés ugyanakkor – a feljelentő feltételezésén túl – nem tartalmaz olyan körülményre vonatkozó adatot, tényt, amely az általa kifogásoltak szerint az eljáró hivatalos személy részéről hivatali kötelesség megszegésére, és ezzel összefüggésben jogtalan hátrány okozására vagy jogtalan előny szerzésére utalna, ami ezáltal felvetné a hivatali visszaélés büntettének elkövetését. Önmagában ugyanis az a körülmény, hogy a feljelentő nem ért egyet bíró által a jegyzőkönyvezés körében tett intézkedéssel, az adott cselekmény értékelésével és annak jegyzőkönyvben történt rögzítési módjával bűncselekmény elkövetését alátámasztó objektív adatok hiányában nem alapozhatja meg büntetőeljárás megindítását, és nem eredményezheti a hivatalos személy büntetőjogi felelősségre vonását. A feljelentő által sételmezett magatartás nem feleltethető meg a hivatali visszaélés büntette törvényi tényállása szerinti kötelességsező magatartásnak, tehát az tényállási elem – azaz elkövetési magatartás – hiányában alkalmatlan arra, hogy a hivatali visszaélés büntette keretében nyerhessen értékelést.

Hangsúlyozni kell ugyanakkor, hogy a Fővárosi Nyomozó Ügyészség nem gyakorol általános törvényességi felügyeletet a bíróságok felett, e szervek sételmezett intézkedéseivel és döntéseivel szemben az alapügyben meghatározott jogorvoslattal lehet élni. A bíróság döntései egyéb módon joghatályosan nem támadhatók, és azokkal kapcsolatban a büntetőeljárások lefolytatására illetékes szervekhez történő bejelentések, feljelentések megtétele sem lehet felülvizsgálatra alkalmas eszköz.

Mindezek alapján a bíró sételmezett cselekménye a hivatali visszaélés büntettét nem valósítja meg, ezért – mivel a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény – a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

A feljelentés elutasítása a Be. 381. §-a (1) bekezdésének a) pontján, a határozat kézbesítése a Be. 381. §-a (2) bekezdésének első mondatán, a felülbírálati indítvány

előterjesztésére való jogosultság és annak feltételei a Be. 817/A. §-a (1) bekezdésének b) pontján, és (2)-(5) bekezdésein, a Be. 817/B. §-ának (1) bekezdésén, a Be. 817/C. §-ának (1) bekezdésén, a Be. 817/D. §-ának (1) bekezdésén és a Be. 817/G. §-a (4) bekezdésének c) pontján alapul.

Budapest, 2024. szeptember 5.

**dr. Dobos Péter sk.
mb. csoportvezető ügyész**